

Vuorenkoski Vesa
Akava ry
Rautatieäisenkatu 6
00520 Helsinki
98086919699-94

4.1.

2030 tavoitteiden kannalta kaikkein tärkeintä on se, että tehdään riittävän pitkän aikavälin tavoitteet, jotta investoijat todella tietävät, mitä tulevaisuudessa on odotettavissa. Jos linja muuttuu jatkuvasti, toimijat eivät uskalla investoida, mikä vaikeuttaa päästötavoitteiden saavuttamista eikä ainakaan helpota työllisyystilannetta.

4.2.

Alakohtaiset tavoitteet voivat olla hyväksikin, sillä tällöin kukin ala joutuisi miettimään ratkaisuja omien toimintojensa tehostamiseksi sen sijaan, että luottaisi toisten alojen hoitavan omankin osuutensa.

Uusiutuvien energiantuotantomuotojen osalta voidaan todeta, että Suomi on jo nyt uusiutuvien energiamuotojen hyödyntäjänä maailman kärjessä, joten Suomen mahdollisuudet lisätä uusiutuvan energian osuutta ovat huomattavasti huonommat kuin monella muulla maalla. Esimerkiksi kehittyvissä maissa aurinkoenergialla on valtava hyödyntämispotentiaali. Aurinkosähköä pitäisikin tarkastella globaalina ratkaisuna sen sijaan, että sille asetettaisi kaikkia sitovia tavoitteita.

4.3.

Tutkimus- ja innovaatiopolitiikan yhtenä keinona tulisi olla lisääntyvä tuki uusien ratkaisujen kehittämiseen ja demolaitosten rakentamiseen, jotta niitä saataisi myös todella käyttöön. Käyttöönnotossa voidaan tukea köyhempiä maita ja/tai niissä suoritettavia toimenpiteitä, jotta niissäkin saataisi aikaan kunnon päästövähennyksiä. Tämäkin lisäisi uuden teknologian käyttöönottoa ja lisäisi työllisyyttä. EU:ssa kehitetyt ratkaisut voisivat saada tästä myös tukea kansainvälisesti markkinaosuuksien kasvattamiseksi.

4.4.

Ennustettavuus on kaiken avain, kuten edellä on pariinkin otteeseen todettu. Kilpailukykyyn, kasvuun ja työllisyyteen on vaikutuksia kaikilla edellä kerrotuilla toimilla.

Kehitys- ja kehittyvien maiden mukaan saamiseksi päästötalkoisiin pitäisi niille pystyä osoittamaan tukea esim. aurinkoenergian ja sen hyödyntämiseen tarvittavan sähköverkon rakentamisessa. On paitsi ympäristö- myös kehitysyhteistyöasia eli ehkä siitäkin rahoituksesta voitaisiin osoittaa osa energiainvestointeihin.

Uuden kansainvälisen ilmastositomuksen luomisessa on tärkeää, että Suomi ja EU sitoutuvat uusiin velvoitteisiin vain siinä tapauksessa, että uudesta sopimuksesta tulee kaikkia maita laillisesti sitova ja jossa jokaisella maalla on päästövähennysvelvoitteita. USAn, Kiinan, Venäjän ja muiden isojen toimijoiden mukaan saaminen on tietysti aivan ratkaisevaa todellisten vaikutusten aikaansaamiseksi. Yksipuolinen koviin päästötavoitteisiin sitoutuminen voikin vaarantaa EU:n kilpailukykyä ja sen kanssa on syytä olla varovainen. Ehkä sopimusten ulkopuolelle jättäytyvien maiden tuotteille voisi harkita ”hiilitullia”, jolla tasattaisi hintaeroja ja siten parannettaisi vähemmän päästöin, mutta kalliimmalla tuotettujen tuotteiden kilpailukykyä.